

Ur *Tidsignal* nr 2/2005

Staffan Beckman

Hotet från antisemitismen

”Antisemitismen drabbar människor som är som vi själva, den korrupperar och avför-mänskligar de samhällen där den får spridning. Antisemitismen är inte bara de galnas socialism, den tenderar också att bli det den varit i Europa i tusen år och mer: de galnas religion”, Det förklarade författaren Staffan Beckman, den svenska palestinaopinionens nestor, i ett varnande anförande vid ett internationellt palestinaseminarium i Göteborg i september 2004. Beckmans bok *Palestina och Israel - en analys från vänster*¹ som utkom 1969 utgjorde ett av de första grundligare ifrågasättandet av den positiva svenska Israelbilden.

För en tid sedan träffade jag på gatan en före detta kamrat, palestinier och en gång marxist och intellektuell, som över en kaffekopp började tala om au ”judarna”, lag bakom allt ont, i synnerhet der som sker i arabvärlden. Som ”bevis” räknade han upp en antal personer i president Bushs regering som han påstod var judar och efter en stund gjorde han ett motsvarande påstående om ”judiska kapitalister” i Sverige. Jag blev förbannad, ledsen och argumenterade förstas emot, försökte först och främst klargöra au sådana konspirationsteorier bara fördunklar bilden av den verkliga fienden, imperialismen, och i förlängningen bidrar till eller är antisemitism sons drabbar alla som kan påstås eller påhittas vara judar vilket gagnar Israel och är precis vad Ariel Sharon & Co eftersträvar.

Då och då möter jag en gammal vän, jude och före detta antikvariatsbokhandlare, som efter många år av tappert motstånd mot nynazister hamnat under isen sedan han rånats och misshandlats gång på gång, fått sin affär sönderslagen och till sist kastats ut av bostadsrättsföreningen i huset där affären låg, ”hederliga, skötsamma svenskar” som alltså på känt medlöparmanér gjorde honom till syndabock i stället för att försvara honom. Misshandlad till både kropp och själ stapplar han idag mellan olika inrättningar där han kan få gratis eller billig mat. Men till skillnad mot den palestinske före detta kamraten, står han i sin sorgliga uppenbarelse fast vid sin övertygelse om alla människors lika värde som han självklart också anser måste gälla Palestina. Precis som jag anser han att den enda rättfärdiga, eller den verkliga lösningen överhuvudtaget, är att palestinier och före detta israeler en dag lever tillsammans i samma stat. Hans själ är misshandlad, men den lever och är samma själ och steg för steg gör han vad han kan för att återupprätta sitt liv.

Vittrar sönder

Det är en absurd situation, att samtidigt som allt fler utomstående under senare år fått upp ögonen för det rättfärdiga i palestiniernas strävan börjar den ene efter den andre av de palestinier som lever utspridda i världen ge vika för de mest reaktionära konspirationsteorier som att deras tänkande vittrar sönder, inte längre orkar stå emot. Det är djupt sorgligt att behöva sitta här och tala om antisemitism i samband med palestinafrågan, bland annat med tanke på att den palestinska befrielseörelsen, såväl Al-Fatah som PFLP och DFLP, för snart fyrtio år sedan tog upp kampen mot sådana föreställningar. Tydligare kan denna progressiva ståndpunkt inte uttryckas än i parollen ”För ett fritt och demokratiskt Palestina”, som i ena sidan syftar till att palestinier och före detta koloniserare ska bygga detta samhälle till-

¹ Boken finns på marxistarkivet: [Palestina och Israel, en analys från vänster](#) – Red

sammans som i Sydafrika, å andra sidan visar att det är det koloniala Israel, den koloniala och rasistiska sionismen som är fienden, inte judarna eller ens israelerna i gemen.

Då befrielseörelsen klargjorde skillnaden mellan judar och sionister och visade på länken mellan sionism och imperialism kunde det äntligen bli möjligt för palestinierna att förstå hur fienden såg ut, vad som drabbat dem och vad kampen alltså gällde. Inte ens en på den tiden framstående anti-imperialistisk ledare som Gamal Abdul Nasser i Egypten hade kunnat undgå att fastna i anti-judiska konspirationstankar, där beskyddades till och med en del nazistiska krigsförbrytare som flyt dit efter andra världskriget. Långt in på 1950-talet var för övrigt palestiniernas ende ledare stormuftin av Jerusalem, religiöst överhuvud av gammal feodal-släkt, som under andra världskriget lyckats ta sej till Hitlers Berlin där han predikade i radio mot judarna.

Om man inte förstår vad man kämpar mot, om man svarar en rasistisk fiende med en spegelbild av dennes rasism blir givetvis allting en motbjudande, hjälplös sörja. Man riskerar att döda människor som är eller skulle kunna bli ens allierade och man vinner knappast bundsförvanter som man kan lita på.

Jag tror att det var 1969 som jag en dag i Beirut var närvarande då PFLP:s legendariske talesman Ghassan Kanafani fick besök av en delegation från det så kallade socialistiska Polen som ville utveckla samarbete. Efter en kvart-tjugo minuter reste sej Ghassan upprörd och betackade sej för fortsatta kontakter. Tyvärr visade det sej att dessa så kallade socialister från landet där Auschwitz ligger inte heller kunde skilja mellan judar och sionister.

Intressen att återskapa antisemitism

Den gamle arbetarkampen August Bebel kallade en gång antisemitismen för "de galnas socialism". Den leder definitivt inte till målet varken i Polen eller någon annanstans. Ingen ska tro att antisemitism bara uppstår, det finns hela tiden krafter som har intresse av att återskapa, sprida och utnyttja den. När PLO i början av 1970-talet höll en solidaritetskonferens i Kuwait upptäckte min kamrat Katja och jag en morgon att det fanns gratisböcker att ta i entrén till det hotell där vi bodde, det var det beryktade falsariet *Sions vises protokoll* utnyttjat av Hitler och publicerat av något som kallade sej "Kuwait Democratic Society". Tillsammans med palestinska kamrater körde vi runt från hotell till hotell och beslagtog hundratals, kanske tusentals ex. Dels skulle det kunnat bli en präktig skandal som alla per ahlmarkare i världen skulle frossat i, dels var det förstås meningen att få en del läsare på kroken. Korrumpa PLO:s rykte respektive korrumpa lättleda hjärnor. Vad "Kuwait Democratic Society" var kunde ingen upplysa oss om. Numera behöver man inte tillämpa sådana klumpiga metoder som att lägga böcker i hotellvestibuler. Idag finns internet, idag finns världsomspännande TV-nät. Idag sprids på några sekunder sådana förvridna påståenden som att det skulle varit judar som låg bakom terrordåden den 11 september, "bevisat" av det lika påhittade påståendet att 3000 judar skulle varit anställda i dessa skyskrapor men lät bli att gå till jobbet den dagen ...

I den svenska palestinarörelsens begynnelse slog vi för vår del fast att fiendeläggret är tredelat: imperialismen, Israel/sionismen och de arabiska reaktionära regimerna, alla på olika sätt länkade till varandra. Jag vill påminna om det sistnämnda som uppenbarligen lätt glöms bort i detta läge som så helt domineras av USA-imperialismens och Israels aggressioner. Vad dessa reaktionära regimer bland annat tillhandahåller är internet-"information" och TV-kanaler som varje dag läses och ses av hundratals miljoner människor.

De formligen pumpar ut reaktionär smörja som döljer alla verkliga och betydelsefulla förhållanden, de gör allt för att maskera regimernas täta samverkan med imperialismen och pekar

ut judar överallt där de kan hitta eller uppfinna dem. De varken kan eller vill skilja mellan judar och sionister därför att de precis som så många europeiska härskare i det förflutna utnyttjar antisemitismen för att avvända uppmärksamheten från sej själva.

Den palestinske fört detta kamrat jag nämnt är sannerligen inte ensam om att i sin isolering, hjälplöshet och förtvivlan ha låtit sin tänkande undergrävas av denna "arabiska" propaganda som når honom via nätet och hans parabol.

Det är inte antisemitism att hävda att Israel är en kolonial, rasistisk och expansionistisk statsbildning i nära samverkan med imperialismen, det är inte antisemitism att beskriva hur Israels och USA-imperialismens intressen i långa stycken sammanfaller, det är inte antisemitism att klargöra att det finns en sionistisk raspolitik som syftar till att dra till sej så många judar som möjligt i ett så stort Israel som möjligt. Allt detta kan man säga om Israel utan att ha behövt tillgripa några konspirationsteorier. Är inte det tillräckligt! Är det inte illa nog, räcker det inte för att göra motstånd, kräva bojkott och sanktioner, delta i kampen för ett fritt demokratiskt Palestina där etnisk rensning, apartheid, bantustans är avskaffade som i Sydafrika?! Vad vinner man på att peka ut "judar" i Bush-regeringen? Är Paul Wolfowitz och Douglas Feith verkligen judar i sin egen uppfattning och praktik, är deras proisraeliska hållning värre än Per Ahlmarks (som ju inte är jude i någon bemärkelse)? Är det inte likgiltigt vilket, eftersom en irländare, en svenskättling, en slavättling skulle kunnat ha deras positioner och fört exakt samma politik! Det är ju att leda och förvalta en kapitalistisk och imperialistisk supermakt det handlar om, i utrikespolitiken gäller det denna supermakts marknader, tillgångar till råvaror och just makt, det gäller USA:s politiska, ekonomiska och strategiska intressen. Skulle di ett sionistiskt eller israeliskt särintresse få någon betydelse om det stod i motsättning till supermaktsintressena, naturligtvis inte! Det är också därför Israel till somligas förvåning håller sej med spioner inom den amerikanska administrationen, därför art allt inte kan stämma, de är trots allt två parter. Sionister på plats, lobbyorganisationer som Aipac, *The American Israel Public Affairs Committee*, gör liksom andra lobbyister (från t ex oljeindustrin eller kristna högergrupper) vad de kan för att påverka och sammanjämka, men de kan inte styra, de kan inte åstadkomma annat än sådant som på ett eller annat sätt står i överensstämmelse med USA:s intressen i övrigt.

Ett för mej klassiskt exempel på vad en lobbyist "som bäst" kan uppnå var när sionistledaren Chaim Weizmann 1948 använde Bibelns kartor för att få den frireligiöse president Truman art ta till sej att der låg i USA:s intresse att tvinga England att ge upp sydspetsen av Palestina till Israel varvid den forna stormakten England förlorade landsförbindelsen mellan sina kvarvarande lydstaten i området. Det är inte otillbörligt ur inhemsk, amerikansk synvinkel, det handlar inte om "judisk makt" som antisemiter skulle påstå, det var bara ett skickligt utnyttjande av tiger (ifråga om såväl den judiska Förintelsen som konkurrensen mellan USA och England), en sådan succé som varje lobbyist drömmer om vad han än representerar. Det behövs definitivt inga konspirationsteorier för att förklara vare sej USA:s stöd till Israel eller dess angrepp på Irak.

Rasistiska och reaktionära svar

Vem tjänar på att synagogor sprängs i Frankrike eller Istanbul? Inte är det den palestinska eller arabiska frihetskampen.

Det är rasistiska, reaktionära svar på israelisk, rasistisk terror, det ena lika omänskligt och djävligt som det andra och vi ska inse, att alla utslag av antisemitism, från viskningar till bilbomber, i själva verket gagnar sionismen som ideologi och praktik.

Antisemitismen motiverar sionismens reaktionära tes att judar inte kan leva bland andra människor utan att bli förföljda. Antisemitismen ger Israel skenbar legitimitet som en "lösning" på den judiska frågan och motiverar såväl den etniska rensningen i Palestina som den fortsatta expansionen tör att härbärgera alla de miljoner förföljda judar som Ariel Sharon & Co hoppas ska drivas dit en dag, och vi kan vara säkra på att Sharon liksom exempelvis David Ben Gurion 1948 bara betraktar Israels gränser som tillfälliga, de för stunden möjliga. Och nog vet Ariel Sharon att hans oavbrutna terror mot palestinierna försvårar läget för många judar i världen. "Den svenska judenheten", hette det i israelisk ridning för fyrtio år sedan, "är anfrätt av assimilering och tanken på att immigrera till Israel är fortfarande avlägsen Antisemitismen har en betydelsefull roll att spela för att bevara judar och judiskhet ... Den påminner judarna om vilka de är och tvingar dem att hålla sej till sitt folk och förbli lojala mot sitt gamla hemland."¹ Vi har i alla fall sluppit det som judarna i Irak råkade ut för att israeliska agenter, enligt den israeliske parlamentsledamoten Uri Avneri, skickades dit och sprängde judiska byggnader så att de trodde det var början på en pogrom och nästan mangrant (130 000 personer) flydde till Israel.

Antisemitismen tjänar inte bara sionismen (och de arabiska regimerna), den drabbar människor som är som vi själva, människor som hör till sina länder på samma sätt som alla andra, den korrupperar och avförmänskligar de samhällen där den får spridning. Antisemitismen är inte bara de galnas socialism, den tenderar också att bli det den varit i Europa i tusen år och mer: de galnas religion.

Ett mycket betydelsefullt bidrag till kampen mot imperialismen, sionismen och reaktionen handlar om att rycka undan grunden för all rasism och visa att sionismens hela föreställningsvärld är falsk och reaktionär.

Leve kampen för ett fritt och demokratiskt Palestina!

¹ Tidningen "Yediot Aharonot" 19 maj 1964, citerat i Arie Bober (ed) *The other Israel* New York 1972, s 170.